

Kostel svatého Mikuláše Bílovec

Stavební historie

Vznik kostela neodmyslitelně souvisí se založením města Bílovce kolem roku 1323 Vokem z Kravař.

Původní kostel byl kamenný, s jednou plochostropou lodí a presbytářem zaklenutým křížovou klenbou. Na severní straně ke zdi presbytáře kostela přiléhala sakristie. Z původního vybavení kostela se nám dochovala dřevěná plastika Ukřižovaného Krista z 30. let 14. století umístěná vpředu na levé straně.

V letech 1420 -1430 došlo k rozšíření kostela o dvě boční kaple na severu a na jihu. Tím dostal půdorys kostela tvar kříže. Jde o stavební aktivitu pánů z Kravař, kteří drželi Bílovec do roku 1434.

V 16. století za pánů z Fulštejna byla hlavní loď změněna na trojlodí a nově zaklenuta klenba dosedající na dva polygonální pilíře. Na západní straně kostela byla postavena věž, která byla přestavěna do dnešní podoby v letech 1614 – 1615 majitelem panství Karlem Pražmou z Bílkova. Sloužila také jako hláska města a byla zde i světnice strážného. Dále byla zbudována v kostele panská oratoř a ranně barokní kaple svatého Josefa.

Významnou úpravou bylo v roce 1771 z důvodu umístění nového oltáře, stržení původní gotické křížové klenby v presbytáři a nahrazení novou klenbou barokní, jak ji můžeme vidět dodnes.

Interiér kostela

Vpředu v průčelí je umístěn hlavní oltář s obrazem svatého Mikuláše a svatého Jana Nepomuckého, jak se přimlouvají u Krista za věřící lid. Obraz maloval významný bílovecký rodák Ivo Leicher okolo roku 1770. Na bocích obrazu stojí na levé straně socha papeže svatého Řehoře Velikého a na pravé straně socha svatého Augustina.

Na levé straně presbytáře je obraz a socha svatého Jana Nepomuckého z 18. století. Na pravé straně obraz Salvator Mundi z Rubensovy malířské školy z 16. století.

Při východu z presbytáře je na pravé straně umístěna socha Křtu Páně, v horní části je socha Boha Otce. Napravo je socha Panny Marie přenesená pravděpodobně z kapličky poblíž Bílovce.

Vlevo je barokní kazatelna, vedle které je gotický kříž.

V severní kapli je oltář svaté Anny s obrazem svaté Anny vyučující Pannu Marii a v jižní kapli oltář svaté Rodiny.

Na kůru jsou umístěny varhany s 18 rejstříky z roku 1896. Na konci 2. světové války byly silně poškozeny a v roce 1946 renovovány.

Věž kostela

Věž kostela je vysoká 50 metrů a má na vnějším zdivu označení dvou letopočtů: 1657 – rok, kdy se Bílovec probral z pohrom třicetileté války a znovu se stal kvetoucím městem a rok 1945 - památka konce 2. světové války.

Zvony

Ve věži jsou zavěšeny čtyři zvony. Nejstarší a největší zvon o hmotnosti 1650 kg je svatý Jakub a Mikuláš. Pochází ze 17. století a v roce 1850 byl přetaven. Tón zvonu je D a je na něm nápis: „Svatý Jakub starší a svatý Mikuláš, vyznavač a biskup, ať ochraňují pečlivě Bílovec.“

Další tři zvony byly darovány bíloveckými rodáky - kněžími, bratraci P. Ernestem a Adolfem Kretschmerovými a byly odlity v německém Pasově u firmy Perner v roce 1991.

Zvon „Svatý Kříž“ o hmotnosti 913 kg má nápis „Ježíši Kriste, náš Spasiteli, obdaruj nás pokojem.“ Tón zvonu je F dur-oktáva. Zvon o hmotnosti 485 kg je zasvěcen Matce Boží, tón zvonu je A moll, nápis na zvonu: „Svatá Maria, Matko naše nejdražší, oroduj za nás.“

Nejmenší zvon má hmotnost 289 kg a je zasvěcen svaté Hedvice a svaté Barboře, tón zvonu je C, nápis na zvonu: „Svatá Hedviko a svatá Barboro, přineste nám všem pomoc.“

V chodbě kostela jsou umístěny pamětní desky, které jsou věnovány obětem první světové války a byly na toto místo instalovány v roce 1931.

